

เรื่องเสร็จที่ ๕๒๒/๒๕๕๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๔/๖๔๕ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้ชำระเงินค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปความได้ว่า จังหวัดสมุทรปราการได้รายงานผลการดำเนินการตามเรื่องร้องเรียนของนายสุพจน์ เนตรวิเชียรกับพวกเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง กรณีเชื่อนคอนกรีตเสริมเหล็กบริเวณศาลาอเนกประสงค์ทรุดตัวก่อให้เกิดความเสียหาย ๗,๐๒๓,๑๐๐ บาท ซึ่งมีข้อเท็จจริงว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ กรณีเชื่อนกันดินคอนกรีตเสริมเหล็กและรั้วขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงเกิดการเคลื่อนตัวและทรุดตัวลงได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงิน ๗,๐๒๓,๑๐๐ บาท และต่อมากรมบัญชีกลางโดยได้รับมอบอำนาจจากกระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นว่า เชื่อนกันดินคอนกรีตเสริมเหล็กและรั้วขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงเกิดการเคลื่อนตัวและทรุดตัวลง ทำให้เกิดความเสียหายต่ออาคารและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ จึงให้นายณรงค์ อินทรพันธุ์ วิศวกรโยธา องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นผู้ออกแบบรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย คิดเป็นเงิน ๗,๐๒๓,๑๐๐ บาท และนายสมชาย ใยน้อย หัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง มีหน้าที่รับผิดชอบในการออกแบบและประมาณราคาค่าก่อสร้างรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย คิดเป็นเงิน ๒,๘๐๙,๒๕๐ บาท ซึ่งหากองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงได้รับชดใช้ค่าเสียหายจากนายณรงค์ อินทรพันธุ์ เมื่อนำมารวมกับจำนวนเงินที่นายสมชาย ใยน้อย ได้ชดใช้ไว้เกินมูลค่าความเสียหาย ให้คืนเงินส่วนที่ได้รับไว้เกินแก่นายสมชาย ใยน้อย ตามสัดส่วนแห่งความรับผิดชอบและที่ได้ชำระไว้

องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงได้มีคำสั่ง ที่ ๒๒๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้นายพัสกร (สมชาย) ใยน้อย ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นเงิน ๒,๘๐๙,๒๕๐ บาท แก่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงภายใน ๓๐ วัน และหากนายพัสกร (สมชาย) ใยน้อย ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวก็ให้อุทธรณ์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง

ส่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๙๐๕/๗๐๘ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ต่อมานายพัสกร (สมชาย) ไยน้อย ได้อุทธรณ์คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลง ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว เห็นว่านายพัสกร (สมชาย) ไยน้อย มิได้ประมาทเลินเล่อและได้ใช้ความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์แล้ว จึงแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวว่านายพัสกร (สมชาย) ไยน้อย ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย

นายอำเภอบางพลีในฐานะเป็นผู้กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงทบทวนการวินิจฉัยอุทธรณ์ในกรณีนี้ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงรายงานว่าได้ทบทวนการพิจารณาอุทธรณ์ความรับผิดชอบทางละเมิดของนายพัสกร (สมชาย) ไยน้อย แล้ว และขอยืนยันคำสั่งดังกล่าว โดยเห็นว่านายพัสกร (สมชาย) ไยน้อย ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายซึ่งอำเภอบางพลีและจังหวัดสมุทรปราการพิจารณาแล้วมีความเห็นเช่นเดียวกับกรมบัญชีกลางว่า นายพัสกร (สมชาย) ไยน้อย กระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๑ กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ข้อ ๑๗ กำหนดไว้สรุปได้ว่าให้ผู้แต่งตั้งสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ เว้นแต่เป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่าไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ และตามข้อ ๑๘ กำหนดไว้สรุปได้ว่า เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้วให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังและแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ แต่ในกรณีหน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นราชการส่วนท้องถิ่นให้ผู้กำกับดูแลวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง และตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๔๖ กำหนดให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง โดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง และเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งที่ตนทำขึ้น โดยกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ก็สามารถเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามความเห็นของตนได้

๒. กรณีข้างต้น องค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงได้ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๑ กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ โดยมีความเห็นตามที่กระทรวงการคลังแจ้งผลการตรวจสอบสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และออกคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้นายพัสกร (สมชาย) ไยน้อย ชำระเงินจำนวน ๒,๘๐๙,๒๕๐ บาท แก่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลง กรณีจึงไม่มีประเด็นที่นายอำเภอบางพลีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแลจะวินิจฉัยสั่งการให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลงปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว และต่อมานายพัสกร (สมชาย) ไยน้อย ได้อุทธรณ์คำสั่งทาง

ปกครอง นายองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงจึงเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ตามนัยมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของนายพัสกร (สมชาย) ไขน้อย ที่อุทธรณ์ว่า ไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง แต่นายอำเภอบางพลีในฐานะผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาอุทธรณ์ของนายองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลง จึงแจ้งให้ทบทุนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงรายงานว่าได้ทบทุนการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับความรับผิดชอบของนายพัสกร (สมชาย) ไขน้อย แล้ว และขอ ยืนยันคำสั่งเดิม

๓. ดังนั้น การดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว จึงมีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายว่า นายอำเภอบางพลีในฐานะที่เป็นผู้กำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงตามกฎหมาย และเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๑ กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ ข้อ ๑๘ จะมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการผลการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับความรับผิดชอบของนายพัสกร (สมชาย) ไขน้อย ที่นายองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงได้พิจารณาตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๔๖ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้องได้หรือไม่ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเห็นว่า ตามเจตนารมณ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๑ กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ ข้อ ๑๘ กำหนดให้ผู้กำกับดูแลหน่วยงานของรัฐที่เสียหายที่เป็นราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้องเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นแตกต่างจากความเห็นของกระทรวงการคลังได้ ประกอบกับตามกฎหมาย จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามนัยมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ฉะนั้น ในกรณีนี้ แม้ว่าการดำเนินการของนายองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงจะเป็นการพิจารณาอุทธรณ์โดยใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นายอำเภอบางพลีที่เป็นผู้กำกับดูแลก็มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการผลการพิจารณาอุทธรณ์เกี่ยวกับความรับผิดชอบของนายพัสกร (สมชาย) ไขน้อย ให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้องได้ รวมทั้งมีอำนาจสอบสวนนายองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงและเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง หากผลการสอบสวนปรากฏว่านายองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงได้กระทำการอันเป็นการถือได้ว่าละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่

ขอด้วยอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็นไปตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาประเด็นปัญหาข้อกฎหมายข้างต้นแล้ว จึงขอหารือว่า ความเห็นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นถูกต้องหรือไม่ และมีแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้ชำระเงินค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า เมื่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลบางโจลงได้มีคำสั่งที่ ๒๒๙/๒๕๔๗ เรียกให้นายพัลกร ฯ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามความเห็นของกระทรวงการคลังตามข้อ ๑๔^{*} ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อมิได้มีการโต้แย้งความเห็นของกระทรวงการคลังเพื่อให้นายอำเภอ บางพลี (ในฐานะผู้กำกับดูแล) วินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นว่าถูกต้อง ต่อมามีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวโดยไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงที่แตกต่างจากเดิมและไม่มีเหตุผลพิเศษเป็นอย่างอื่น นายกองคการบริหารส่วนตำบลบางโจลงย่อมไม่อาจวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงความเห็นเดิมได้ แม้มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง^๑ ประกอบมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง^๒ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์และมีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งของตนได้หากเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดแนวทางไว้ในหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๔ เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.

*ข้อ ๑๔ เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง และแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ แต่ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๑มาตรา ๕๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๔ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒มาตรา ๕๕ ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์ โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

๒๕๓๙ ว่าให้พิจารณาอุทธรณ์โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ หากการพิจารณาอุทธรณ์แตกต่างไปจากความเห็นของกระทรวงการคลังและการพิจารณาอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเกิดความเสียหายแก่ทางราชการในภายหลัง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมด

ดังนั้น การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงได้วินิจฉัยอุทธรณ์เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์และมีคำสั่งที่ ๕๐๗/๒๕๔๗ เปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิม เป็นให้นายพัสกรไม่ต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทน ซึ่งแตกต่างไปจากความเห็นของกระทรวงการคลัง หากนายอำเภอบางพลีในฐานะที่เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการเห็นว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ต้องสั่งการให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงดำเนินการให้ถูกต้องหากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง นายอำเภอบางพลีมีอำนาจเรียกให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงมาชี้แจงหรือสอบสวน ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใดๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลบางโจลงตามมาตรา ๙๐^๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๔ มาตรา ๙๐ ให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของทางราชการ

ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอมีอำนาจเรียกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลมาชี้แจงหรือสอบสวน ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใดๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบก็ได้

เมื่อนายอำเภอเห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดปฏิบัติการในทางที่อาจเป็นการเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสียหายแก่ราชการและนายอำเภอได้ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตาม ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่จะรอข้ามมิได้ ให้นายอำเภอมีอำนาจออกคำสั่งระงับการปฏิบัติราชการของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ตามที่เห็นสมควรได้ แล้วให้รับรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสิบห้าวันเพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว

การกระทำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ฝ่าฝืนคำสั่งของนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีตามวรรคสาม ไม่มีผลผูกพันองค์การบริหารส่วนตำบล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สิงหาคม ๒๕๕๐